

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

ARREST

**nr. 240.471 van 16 januari 2018
in de zaak A. 223.334/IX-9142**

In zake: Werner GULDENTOPS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mario Van Essche
kantoor houdend te 1050 Elsene
Waterloosesteenweg 412/F
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

BPOST, nv van publiek recht
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Chris Van Olmen en Vincent Vuylsteke
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 221
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 25 september 2017, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de *chief human resources officer* van de nv bpost van 27 juli 2017 luidens welke:

- Werner Guldentops zijn rechten op bevordering en op bevordering tot een hogere wedde niet kan doen gelden met ingang van 18 april 2017;
- de normale activiteitswedde van Werner Guldentops wordt verminderd met ingang van 18 april 2017;
- Werner Guldentops met ingang van 27 juli 2017 bij tuchtmaatregel wordt afgezet.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2017.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mario Van Essche, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Bart Vingerhoets, die *loco* advocaten Chris Van Olmen en Vincent Vuylsteke verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is sedert 1 mei 1993 in dienst van de Post (thans de nv bpost). Hij is als vastbenoemd postman sorteercentrum (functieklasse D2) werkzaam in het postsorteercentrum *New Antwerpen X*, waar hij belast is met het sorteren van postzendingen.

3.2. Op 11 april 2017 ontvangt de hiërarchische overste van verzoeker klachten vanwege collega's over "ongewenst gedrag" van verzoeker.

De betrokkenen lichten die klachten op 13 april 2017 schriftelijk toe op een formulier ‘vraag om inlichtingen’.

Eveneens op 13 april 2017 oordeelt de hiërarchische overste dat het gaat om “gelijkluidende getuigenissen die geloofwaardig overkomen”, dat “[d]ergelijk gedrag t.a.v. collega’s [...] ontoelaatbaar [is]” en dat het “[v]oor de goede gang van zaken en om het welzijn van de andere medewerkers niet langer in het gedrang te brengen, [...] aangewezen [is] dat [verzoeker] uit de dienst wordt verwijderd”.

3.3. Op 18 april 2017 gaat de *chief human resources officer* van de nv bpost akkoord met de schorsing van verzoeker in het belang van de dienst. Voorts beslist hij om “[verzoekers] bezoldiging te verminderen en hem het recht te ontfeggen zijn aanspraken op bevordering en op weddeverhoging te laten gelden”.

3.4. Op 12 mei 2017 stelt de hiërarchische overste dat hij “van mening [is] de afzetting te moeten opleggen aan [verzoeker]” omwille van “een ernstige vorm van ongepast grensoverschrijdend gedrag t.a.v. collega’s op het werk”.

3.5. Nadat hij verzoeker hierover op 23 mei 2017 heeft gehoord, beslist de hiërarchische overste op 12 juni 2017 om verzoeker de tuchtstraf van de afzetting op te leggen.

3.6. Op 19 juni 2017 stelt verzoeker tegen deze tuchtmaatregel een beroep in bij de commissie van beroep van de nv bpost.

3.7. Op 5 juli 2017 wordt verzoeker door de commissie van beroep gehoord.

De commissie adviseert:

“De leden van de commissie zijn unaniem van oordeel dat de afzetting niet in verhouding staat tot de vastgestelde feiten. De verzoeker heeft een onberispelijke staat van dienst en uit het dossier blijkt ook niet dat er in het verleden klachten waren over zijn gedrag. Uit het dossier blijkt ook niet dat er een tussenkomst is geweest van de dienst psychosociale preventie van bpost. Het gedrag van de verzoeker kan evenwel niet door de beugel en er dient hem een duidelijk signaal gegeven te worden in die zin. Daarom zijn de leden van de commissie unaniem van advies om aan de verzoeker de tuchtschorsing op te leggen voor de duur van de schorsing in het belang van de dienst. De leden van de commissie achten het ook aangewezen dat de verzoeker in een andere dienst of een vacatie zou tewerkgesteld worden.”

3.8. Op 27 juli 2017 neemt de *chief human resources officer* van de nv bpost de thans bestreden beslissing luidens welke verzoeker zijn rechten op bevordering en op bevordering tot een hogere wedde niet kan doen gelden met ingang van 18 april 2017, de normale activiteitswedde van verzoeker wordt verminderd met ingang van 18 april 2017 en verzoeker met ingang van 27 juli 2017 bij tuchtmaatregel wordt afgezet.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

5. Zoals hiervóór *sub 4* in herinnering is gebracht, kan krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen indien, onder meer, “de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring”.

In de parlementaire voorbereiding van de voormelde wettelijke bepaling is te lezen dat “[d]e spoedeisendheid zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 13).

6. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, eerste lid, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’. Dit houdt in dat het aan de verzoekende partij bij de Raad van State toevalt om aan de zaak eigen en specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een (voortdurende) tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

7. Uit het voorgaande volgt dat een verzoekende partij die de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing beoogt te verkrijgen, ertoe gehouden is in haar verzoekschrift een uiteenzetting op te nemen die betrekking heeft op de voorwaarde van de spoedeisendheid waarin zij aan de hand van concrete, precieze en dienstige gegevens uitlegt in welke mate zij onherroepelijke schadelijke gevolgen zou ondergaan indien het resultaat van het beroep tot nietigverklaring zou moeten worden afgewacht.

De spoedeisendheid van de zaak wordt niet vermoed, welke ook de aard van de bestreden beslissing is.

8. In dit geval moet worden vastgesteld dat verzoeker in zijn inleidend verzoekschrift geen afzonderlijke uiteenzetting aan de voorwaarde van de spoedeisendheid heeft gewijd. Het blijkt bovendien ook niet dat hij in enig

ander onderdeel van zijn verzoekschrift aannemelijk probeert te maken dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring.

9. De afwezigheid van enige uiteenzetting over de voorwaarde van de spoedeisendheid in het verzoekschrift noopt tot het besluit dat de spoedeisendheid van de vordering alleszins niet wordt aangetoond.

10. Er is bijgevolg niet voldaan aan alvast één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn opdat een vordering tot schorsing zou kunnen worden ingewilligd.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 januari 2018, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys